

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eläinlääkärin
harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan eläinlääkärin harjoittamisesta annettua lakia muutettavaksi siten, että erillisestä maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston järjestämästä eläinlääkärin laillistamistutkinnosta luovuttaisiin. Laillistamistutkintoon sisältyvät opintovaatimukset tulisivat osaksi eläinlääketieteen lisensiaatin tutkintoa. Teknisluonteisia tarkistuksia ehdotetaan tehtäväksi säännöksiin lääkkeiden määräämisestä

ja määräämistä koskevan väärinkäytöksen seuraamuksista. Lain kurinpitosäännöstä muutettaisiin vastaamaan paremmin nykyisen hallintokäytännön vaatimuksia. Lisäksi lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös mahdollisuudesta kuulla erityisiä asiantuntijoita eläinlääkäreiden toimenharjoittamisen valvonnassa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1997 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Eläinlääkärin laillistamistutkinnosta luopuminen (3 §)

Eläinlääkärin harjoittamisesta annetun lain (409/85) 3 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan eläinlääkärin laillistamisen edellytyksiin kuuluu, että asianomainen on suorittanut maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston (nykyisin eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto) järjestämän laillistamistutkinnon. Lain 3 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvosto antaa laillistamistutkinnosta tarkemmat määräykset.

Eläinlääkärin laillistamistutkinnosta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (771/85) määrätään, että laillistamistutkinto käsittää kuulustelun eläinlääkärin toimitusta koskevassa lainsäädännössä ja sen soveltamisessa. Tutkinnon tulee osoittaa, että tutkittavalla on eläinlääkärin ammatin harjoittamisen kannalta tarpeellisen lainsäädännön tuntemus ja valmius sen soveltamiseen käytännön tilanteissa. Tutkinto suoritetaan eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston osastopäällikön määräämälle yhdelle tai useammalle virkamiehelle. Käytännössä tutkintoa edeltävät eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston järjestämät yleensä kaksipäiväiset luennot, joilla osaston virka-

miehet luennaivat laillistamistutkintoon osallistuville eläinlääketieteen opiskelijoille eläinlääkintölainsäädännöstä.

Hallinnon kehittämisen yleisten periaatteiden mukaan laillistamistutkinnon järjestämisen kaltaisten tehtävien hoitaminen soveltuu huonosti ministeriön toimenkuvaan. Tämän kaltaisten tehtävien siirtämistä pois ministeriötasolta edellytetään myös 17 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa valtioneuvoston periaatepäätöksessä toimenpiteistä keskushallinnon ja aluehallinnon uudistamiseksi.

Erillisen eläinlääkärin laillistamistutkinnon järjestämistä ei voida pitää enää tarpeellisena, sillä vastaavat opinnot voidaan sisällyttää eläinlääketieteen lisensiaatin tutkintoon. Laillistamistutkintoon nykyisin sisältyvät opinnot tulisivat Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisen tiedekunnan järjestettäväksi samoin kuin muukin eläinlääketieteen lisensiaatin koulutusohjelmaan kuuluva opetus. Muita säädösmuutoksia ei tarvittaisi, sillä eläinlääketieteellisistä tutkinnoista annetun asetuksen (298/78) 3 §:n mukaan eläinlääketieteen lisensiaatin tutkintoon johtavassa koulutusohjelmassa annetaan opiskelijoille valmius eläinlääkärin tehtäviin ja itsenäiseen eläinlääkärin harjoittamiseen. Mainittuun asetuksen 8 §:ssä säädetään lisäksi, että koulutusohjelmaan sisältyvien aineopintojen

eräänä tavoitteena on antaa opiskelijalle kokonaiskuva eläinlääkintötoimesta ja eläinlääkintöhuollosta sekä niitä koskevasta lainsäädännöstä.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan, että laillistamistutkintoa koskevat säännökset kumottaisiin eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetusta laista. Kyseiset säännökset sisältyvät lain 3 §:n 1 momentin 2 kohtaan ja 3 momenttiin. Esityksellä ei olisi vaikutuksia varsinaiseen eläinlääkäreiden laillistamiseen. Laillistamisen suorittaisi maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto nykyiseen tapaan. Samalla pykälän 1 momentin 1 kohdan maininta eläinlääketieteellisestä korkeakoulusta ehdotetaan muutettavaksi Helsingin yliopistoksi. Eläinlääketieteellinen korkeakoulu on lakkautettu 1 päivänä elokuuta 1995, ja nykyisin eläinlääketieteellistä koulutusta antaa Helsingin yliopiston eläinlääketieteellinen tiedekunta.

1.2. Lääkkeiden määräämistä koskevat tarkemmat määräykset (6 §)

Eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 6 §:n 1 momentin mukaan eläinlääkärin toimen harjoittajalla on oikeus apteekista eläinlääkinnöllistä tai eläinlääketieteellistä tarkoitusta varten määrätä lääkkeitä noudattaen, mitä siitä on erikseen säädetty tai määrätty.

Aikaisemmin sosiaali- ja terveysministeriön alainen entinen lääkintöhallitus on antanut kaikkien lääkkeiden määräämistä koskevat tarkemmat määräykset, jotka sittemmin on kumottu lääkäreiden ja hammaslääkäreiden osalta sosiaali- ja terveysministeriön terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/94) nojalla antamalla uusilla määräyksillä. Sosiaali- ja terveysministeriön valtuus lääkkeiden määräämistä koskevien tarkempien määräyksien antamiseen koskee vain lääkäreitä ja hammaslääkäreitä. Tämän johdosta 6 §:n 1 momentin toimivaltasäännöstä tulisi tarkentaa siten, että valtuus antaa eläinlääkäreiden osalta tarkempia määräyksiä lääkkeiden määräämisestä olisi maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolla.

1.3. Huumausaineiden ostaminen lääketukkukaupasta (13 ja 19 §)

Eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 13 §:n 2 momentin mukaan eläin-

lääkintä- ja elintarvikeosasto voi toistaiseksi rajoittaa eläinlääkärin oikeutta määrätä apteekista alkoholia tai huumausainetta taikka muuta niihin verrattavaa ainetta tai kokonaan kieltää häntä määräämästä niitä, mikäli osasto toteaa, että eläinlääkäri väärinkäyttää kyseistä oikeuttaan. Lääkelain (395/87) 34 §:n mukaan lääketukkukaupasta voidaan myydä tai muutoin luovuttaa lääkkeitä eläinlääkäreille eläinlääkintää varten. Eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitettujen rajoituksen tai kiellon on katsottu koskevan myös vastaavien lääkkeiden ostamista lääketukkukaupasta. Selvyyden vuoksi lain 13 §:n 2 momenttiin ehdotetaan otettavaksi tästä nimenomainen säännös.

Eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 19 §:n 1 momentin mukaan lain 13 §:n 2 momentin mukaisesta kiellosta on eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston ilmoitettava apteekkeille. Edellä esitetyn muutosehdotuksen johdosta lainkohta ehdotetaan muutettavaksi siten, että ilmoitus tulisi tehdä myös lääketukkukaupoille.

1.4. Kurinpitotoimenpiteet (15 §)

Eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 15 §:n 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto voi rangaista eläinlääkäriä kurinpitotoimin kirjallisella varoituksella tai sakolla, jos eläinlääkärin toimen harjoittaja on tointaan harjoittaessaan menettelyt vastoin lakia taikka lain nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, syyllistynyt tehtävässään muutoin virheellisyyteen tai laiminlyöntiin taikka käyttäytynyt sopimattomasti, eikä virheellisyys tai laiminlyönti ole sen laatuista, että häntä olisi siitä syytettävä tuomioistuimessa. Saman pykälän 2 momentin mukaan syyttäjänä 1 momentin mukaisessa kurinpitotoimissa toimii eläinlääkintöosaston määräämä oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittanut osaston virkamies.

Terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain 33 §:n mukaan voidaan terveydenhuollon ammattihenkilöille antaa kurinpidollisena rangaistuksena vain varoitus. Eläinlääkäreiden kurinpitomenettelyssä ei ole lain voimassaoloaikana käytetty 15 §:n 1 momentin mukaista sakkorangaistusta. Tämän vuoksi ja kurinpidollisten rangaistusten yhtenäistämiseksi valtionhallinnossa tulisi sakkorangaistus ja sen toteuttamiseen liit-

tyvä 2 momentin säännös kurinpitoasian syyttäjistä poistaa.

Edellä esitetyn johdosta ehdotetaan poistettavaksi 1 momentista maininta sakkorangaisuksesta ja 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi.

1.5. Asiantuntijoiden kuuleminen eläinlääkärintoimen harjoittamisen valvonnassa (19 a §)

Eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain mukaan eläinlääkäreiden ammatinharjoittamisen valvonta kuuluu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolle. Mainitun lain 10-13 §:n mukaan eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi tietyissä tapauksissa rajoittaa eläinlääkäriin oikeutta harjoittaa eläinlääkärintointia tai julistaa hänet toistaiseksi tai pysyvästi menettäneeksi oikeutensa eläinlääkärintoimen harjoittamiseen. Lain 15 §:n mukaan eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi myös rangaista eläinlääkäriä kurinpitotoimin edellä 1.4. kohdassa selostetulla tavalla.

Kysymys siitä, onko aihetta ryhtyä eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain mukaisiin, esimerkiksi kurinpitotoimenpiteisiin, tulee tavallisimmin osaston harkittavaksi käsiteltäessä eläinlääkäreistä osastolle tehtyjä kanteluita. Sen arviointiin, onko eläinlääkärintoimen harjoittaja toiminnassaan menettänyt moitittavasti, liittyy usein eläinlääketieteellisesti vaikeasti arvioitavia kysymyksiä. Niiden selvittäminen on kuitenkin oleellisen tärkeää sekä kantelun kohteena olevan eläinlääkäriin että ammatinharjoittamisesta kantelun tehneen oikeusturvan kannalta.

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston on valvontaviranomaisena tutkittava kaikki tietoonsa tulleet tapaukset, jotka koskevat eläinlääkäreiden ammatinharjoittamisessa esille tulleita virheitä tai laiminlyöntejä. Eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolla hallintoviranomaisena ei ole erityisasiantuntemusta kaikilta valvontatehtävän toteuttamisesta mahdollisesti kysymykseen tulevilta eläinlääketieteen osa-alueilta. Eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetussa laissa ei ole kuitenkaan säännöksiä asiantuntijoiden kuulemisesta.

Lääkäreiden ja hammaislääkäreiden ammatinharjoittamisen valvonnassa voidaan voimassa olevien säännösten mukaan kuulla asiantuntijoita. Terveystieteiden ammattihenkilöistä annetussa laissa on terveyden-

huollon ammattihenkilöiden ammatinharjoittamisen valvonta säädetty terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen tehtäväksi. Säännökset vastaavat maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston tehtäväksi säädettyä eläinlääkäreiden toimenharjoittamisen valvontaa. Terveystieteiden oikeusturvakeskuksesta annetun asetuksen (1121/92) 9 §:n mukaan terveydenhuollon ammattihenkilöiden ammatinharjoittamisoikeuden rajoittamista, menettämistä ja takaisinsaamista sekä kurinpitoa koskevat asiat käsitellään terveydenhuollon ammattihenkilöiden valvontalautakunnassa. Asetuksen 19 §:n mukaan terveydenhuollon oikeusturvakeskus voi kutsua oikeusturvakeskuksen pysyviksi asiantuntijoiksi henkilöitä, jotka edustavat oikeusturvakeskuksen kannalta merkityksellistä tieteellistä tai muuta asiantuntemusta.

Asiantuntijoiden kuulemismahdollisuus on tarpeellinen maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolle säädetyn eläinlääkäreiden ammatinharjoittamisen valvonnan kannalta. Sillä voidaan turvata tarvittavan eläinlääketieteellisen erityisasiantuntemuksen saaminen eläinlääkäreiden toimenharjoittamisen valvonnassa tehtävien ratkaisujen perustaksi.

Edellä esitetyn johdosta ehdotetaan, että eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lakiin otettaisiin uusi 19 a § asiantuntijoiden kuulemisesta.

2. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole organisatorisia vaikutuksia. Taloudelliset vaikutukset ovat vain vähäisiä.

Eläinlääkäreiden laillistamistutkinnon poistaminen vähentää jonkin verran eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston tehtäviä ja vapauttaa tältä osin laillistamistutkinnon järjestämiseen osallistuneiden virkamiesten työpanosta muihin tehtäviin. Laillistamistutkinnon poistamisesta johtuva tehtävien vähentyminen on kuitenkin niin vähäistä, ettei sillä ole organisatorista merkitystä.

Laillistamistutkintoon sisältyneiden opintojen ottaminen osaksi eläinlääketieteen lisensointitutkintoon vaadittavia opintoja on hoidettavissa siten, että tarvittavat Helsingin yliopiston ulkopuoliset luennoitsijat otetaan sivutoimiseksi tuntiopettajiksi. Tästä aiheutuu ainoastaan vähäisiä taloudellisia kustannuksia.

Vuosittain eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston tutkittavaksi on tullut noin 20 eläinlääkäreiden ammatinharjoittamista koskevaa kantelua. Näistä vain osassa edellytetään sellaista asiantuntemusta, jota osastolla ei ole itsellään käytettävissä. Asiantuntijoiden kuulemisesta arvioidaan käsiteltäväksi tulevien tapausten lukumäärästä riippuen aiheutuvaksi enintään noin 50.000 markan vuotuiset kustannukset. Asiantuntijapalkkioiden ja asiantuntijoiden matkakorvausten maksamiseen tarvittavaksi arvioitu määräraha on otettu huomioon valtion vuoden 1997 talousarvioesityksessä maa- ja metsätalousministeriön toimintamenoja koskevan momentin (mom. 30.01.21) mitoituksessa.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä. Esityksestä ovat antaneet lausunnon opetusministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, valtiovarainministeriö, Keski-Suomen lääninhallitus, Kuopion lääninhallitus, Kymen lääninhallitus, Oulun lääninhallitus, Mikkelin lääninhallitus, Pohjois-Karjalan lääninhallitus, Helsingin yliopisto, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry., Suomen Eläinlääkäriliitto ry. ja Suomen Kuntaliitto.

Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliiton, Suomen Eläinlääkäriliiton ja Suomen Kuntaliiton lausunnoissa on uudistettu maa- ja metsätalousministeriölle jo aiemmin tehty aloite erityisen vahinkoarviolautakunnan perustamisesta maa- ja metsätalousministeriön yhteyteen. Lautakunnan tehtävänä olisi antaa lausuntoja eläinlääkinnässä sattuneista esinevahingoista. Aloitteen tekijöiden käsityksen mukaan esitetyn lautakunnan lausuntojen perusteella olisi mahdollisuus pyrkiä sopuratkaisuihin tilanteissa, joissa eläinlääkärin virheelliseksi arvioidun tai väitetyn toiminnan perusteella vaaditaan korvausta eläinlääkäriltä tai hänen työnantajaltaan. Aloitteen tekijöiden mukaan edellä tarkoitetuista riitaasioista ovat yleisimpiä olleet eläinten hoitoon liittyvät vahingonkorvausvaatimukset, joissa korvaussumma ei ole ollut kovin merkittävä. Kun asia on käsitelty tuomioistuimessa, ovat oikeudenkäyntikustannukset saattaneet nousta itse korvausvaadetta suuremmiksi.

Eläinlääkäreiden ammatinharjoittamisen valvonta kuuluu maa- ja metsätalousministe-

riön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolle edellä 1.5. kohdassa selostetulla tavalla. Aloitteessa tarkoitettu lausuntoasia saattaa tulla eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston käsiteltäväksi myös eläinlääkärin ammatinharjoittamista koskevana kanteluna. Lausunnotsa jouduttaisiin ottamaan jo kantaa eläinlääkärin menettelyyn ammatinharjoittajana. Kanteluasian asianmukainen käsittely edellyttää kuitenkin, että valvontaviranomainen ei ole aiemmin osallistunut asian käsittelyyn. Tämän johdosta esitetyn lautakunnan tulisi olla ministeriöstä ja sen eläinlääkäreiden valvontatoiminnasta täysin erillinen, itsenäinen toimielin. Esitetyn toimielimen perustaminen edellyttäisi näin ollen muun muassa henkilöstöresurssien lisäämistä, minkä vuoksi sen perustamista ei katsota voitavan nykyisessä taloudellisessa tilanteessa esittää. Aloitteessa tarkoitettua palvelun järjestämisen ei voida myöskään muutoin katsoa kuuluvan ministeriön tehtäviin.

4. Muita esitykseen vaikuttavia tekijöitä

Valtioneuvosto on 13 päivänä joulukuuta 1995 tehnyt periaatepäätöksen ohjeesta ministeriöiden toimialamuutosten ja toimialasäännösten valmistelusta. Sen mukaan muissa säädöksissä kuin valtioneuvoston ohjesäännössä olevat säännökset siitä, minkä ministeriön toimialaan jokin asia kuuluu, olisi muutettava ja poistettava niistä toimialan sääntely. Tällä pyritään siihen, että eri ministeriöiden väliset toimialamuutokset voidaan tarvittaessa tehdä pääsääntöisesti valtioneuvoston ohjesäännön muutoksilla. Valtioneuvoston periaatepäätökseen sisältyvän ohjeen mukaan kyseiset lain muutokset tulee tehdä samalla, kun kyseisiä lakeja eri syistä on muutenkin muutettava. Tästä pääsäännöstä poikkeaminen on erityisesti perusteltava.

Esityksessä ehdotetaan toistaiseksi säilytettäväksi maa- ja metsätalousministeriöön viittaavat säännökset. Periaatepäätöksen ohjeiden toteuttaminen vaatisi voimassa olevan eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain 18 eri pykälän muuttamista. Lakia on jo aikaisemmin muutettu useita kertoja. Tämän vuoksi tällä hetkellä ei ole tarkoituksenmukaista muuttaa laissa nyt olevia maa- ja metsätalousministeriötä ja sen eläinlääkintä- ja elintarvikeosastoa koskevia mainintoja, sillä

eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annettu laki on tarkoitus lähiaikoina uudistaa kokonaan. Kyseisen valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaiset ohjeet toimialasäännöksistä tulisivat tuolloin otetuksi huomioon. Kokonaisuudistusta valmistelemaan on tarkoitus asettaa vuoden 1997 alussa työryhmä. Nyt esitetyt muutokset ovat kuitenkin sellaisia, että ne tulisi saattaa voimaan jo ennen kokonaisuudistusta, jotta eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annettu laki vastaisi paremmin nykyisiä tarpeita. Kokonaisuudistuksen valmistelun arvioidaan vievän aikaa siten, että sen osalta aikaisin voimaantuloajankohta voinee olla vasta vuoden 1998 alku.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lailla kumottaisiin eläinlääkärin laillistamistutkinnosta 26 päivänä syyskuuta 1985 annettu valtioneuvoston päätös (771/85).

Ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin kuten pysyvien asiantuntijoiden nimeämiseen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

eläinlääkärin-toimen harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan eläinlääkärin-toimen harjoittamisesta 24 päivänä toukokuuta 1985 annetun lain (409/85) 3 §:n 3 momentti,

muutetaan 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti, 13 §:n 2 momentti sekä 15 ja 19 §, näistä 19 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 17 päivänä tammikuuta 1991 annetulla lailla (117/91), sekä

lisätään lakiin uusi 19 a § seuraavasti:

3 §

Laillistetuksi eläinlääkäriksi julistamisen edellytyksenä on:

1) että hakija on Helsingin yliopistossa suorittanut eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon; ja

2) että hakija on antanut 4 §:ssä säädetyn eläinlääkärinvakuutuksen.

6 §

Eläinlääkärin-toimen harjoittajalla on oikeus apteekista eläinlääkinnöllistä tai eläinlääketieteellistä tarkoitusta varten määrätä lääkkeitä. Tarkemmat määräykset lääkkeiden määräämisestä kyseiseen tarkoitukseen antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto.

13 §

Jos eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto toteaa, että eläinlääkärin-toimen harjoittaja väärinkäyttää oikeuttaan määrätä apteekista tai ostaa lääketukku-kaupasta alkoholia tai huumausainetta taikka muuta niihin verrattavaa ainetta, eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi toistaiseksi rajoittaa hänen oikeuttaan sanon-
tunlaisten aineiden määräämiseen tai ostamiseen tai kokonaan kieltää häntä määrää-
mästä tai ostamasta niitä.

15 §

Jos eläinlääkärin-toimen harjoittaja on toin-
taan harjoittaessaan menettelyt vastoin lakia
taikka lain nojalla annettuja säännöksiä tai
määräyksiä, syllistynyt tehtävässään muu-

toin virheellisyyteen tai laiminlyöntiin taikka
käyttäytynyt sopimattomasti, eikä virheelli-
syyss tai laiminlyönti ole sen laatuista, että
häntä olisi siitä syytettävä tuomioistuimessa,
maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä-
ja elintarvikeosasto voi, sitten kun häntä on
kuultu, rangaista häntä kurinpitotoimin kir-
jallisella varoituksella.

19 §

Saavutetusta, menetetyksi julistetusta ja
rajoitetusta eläinlääkärin-toimen harjoittamis-
oikeudesta maa- ja metsätalousministeriön
eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston on kuulu-
tettava viipymättä virallisessa lehdessä. Men-
etetyksi julistetusta eläinlääkärin-toimen har-
joittamisoikeudesta ja 13 §:n 2 momentissa
tarkoitettua rajoituksesta tai kiellosta sekä
tarvittaessa myös rajoitetusta eläinlääkärin-
toimen harjoittamisoikeudesta on osaston
lisäksi ilmoitettava apteekeille ja lääketukku-
kaupoille.

Laillistetuista eläinlääkäreistä eläinlääkin-
tä- ja elintarvikeosaston on pidettävä luette-
loa sekä vuosittain toimitettava luettelo
maan kaikkiin apteekkeihin, lääketukku-
pohihin ja lääninhallituksille.

19 a §

Edellä 3 luvussa tarkoitettua eläinlääkärin-
toimen harjoittamisoikeuden menettämistä
tai sen rajoittamista koskevan asian taikka
4 luvussa tarkoitettua eläinlääkärin-toimen
harjoittamista koskevan kurinpitoasian käsit-
telyä varten maa- ja metsätalousministeriön
eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi kuulla
asiantuntijoita. Tätä tarkoitusta varten maa-
ja metsätalousministeriö voi kutsua pysyvik-

si asiantuntijoihseen tunnetusti taitavia ja kokeneita henkilöitä, jotka edustavat ministeriön kannalta merkityksellistä tieteellistä tai muuta asiantuntemusta. Pysyväksi asiantuntijaksi suostunut henkilö on velvollinen antamaan edustamaansa alaa koskevaa asiantuntija-apua ministeriölle.

Pysyvät asiantuntijat saavat suorittamistaan tehtävistä palkkiota ja matkakustannusten korvausta maa- ja metsätalousministeriön

vahvistamien perusteiden mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

Tällä lailla kumotaan eläinlääkärin laillis-
tamistutkinnosta 26 päivänä syyskuuta 1985
annettu valtioneuvoston päätös (771/85).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.

Helsingissä 13 päivänä syyskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Laki

eläinlääkärin-toimen harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan eläinlääkärin-toimen harjoittamisesta 24 päivänä toukokuuta 1985 annetun lain (409/85) 3 §:n 3 momentti,
muutetaan 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti, 13 §:n 2 momentti sekä 15 ja 19 §, näistä 19 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 17 päivänä tammikuuta 1991 annetulla lailla (117/91), sekä
lisätään lakiin uusi 19 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Laillistetuksi eläinlääkäriksi julistamisen edellytyksenä on:

- 1) että hakija on *eläinlääketieteellisessä korkeakoulussa Suomessa* suorittanut eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon;
- 2) että hakija on suorittanut *maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston järjestämän laillistamistutkinnon*; sekä
- 3) että hakija on antanut 4 §:ssä säädetyn eläinlääkärinvakuutuksen.

Tarkemmat määräykset laillistamistutkinnosta antaa valtioneuvosto.

6 §

Eläinlääkärin-toimen harjoittajalla on oikeus apteekista eläinlääkinnöllistä tai eläinlääketieteellistä tarkoitusta varten määrätä lääkkeitä *noudattaen, mitä siitä erikseen on säädetty tai määrätty.*

Ehdotus

3 §

Laillistetuksi eläinlääkäriksi julistamisen edellytyksenä on:

- 1) että hakija on *Helsingin yliopistossa* suorittanut eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon; ja
- 2) että hakija on antanut 4 §:ssä säädetyn eläinlääkärinvakuutuksen.

(3 mom. kumotaan)

6 §

Eläinlääkärin-toimen harjoittajalla on oikeus apteekista eläinlääkinnöllistä tai eläinlääketieteellistä tarkoitusta varten määrätä lääkkeitä. *Tarkemmat määräykset lääkkeiden määräämisestä kyseiseen tarkoitukseen antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto.*

13 §

Jos eläinlääkintöosasto toteaa, että eläinlääkärin-toimen harjoittaja väärinkäyttää oikeuttaan määrätä apteekista alkoholia tai huumausainetta taikka muuta niihin verrattavaa ainetta, eläinlääkintöosasto voi toistai-

Jos *eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto* toteaa, että eläinlääkärin-toimen harjoittaja väärinkäyttää oikeuttaan määrätä apteekista *tai ostaa lääketukkukaupasta* alkoholia tai huumausainetta taikka muuta niihin verrattavaa

Voimassa oleva laki

seksi rajoittaa hänen oikeuttaan sanotunlais-
ten aineiden määräämiseen tai kokonaan
kieltää häntä määräämistä niitä.

15 §

Jos eläinlääkärin toimen harjoittaja on toin-
taan harjoittaessaan menettänyt vastoin lakia
taikka lain nojalla annettuja säännöksiä tai
määräyksiä, syyllistynyt tehtävässään muu-
toin virheellisyys tai laiminlyöntiin tai
taikka käyttäytyneet sopimattomasti, eikä vir-
heellisyys tai laiminlyönti ole sen laatuista,
että häntä olisi siitä syytettävä tuomioistuim-
essa, maa- ja metsätalousministeriön eläin-
lääkintöosasto voi, sitten kun häntä on kuul-
tu, rangaista häntä kurinpitotoimin kirjalli-
sella varoituksella tai sakolla.

*Syyttäjänä 1 momentissa tarkoitettussa ku-
rinpitoasiassa toimii eläinlääkintöosaston
määräämä oikeustieteen kandidaatin tutkin-
non suorittanut osaston virkamies.*

19 §

Saavutetusta, menetetyksi julistetusta ja
rajoitetusta eläinlääkärin toimen harjoittamis-
oikeudesta maa- ja metsätalousministeriön
eläinlääkintöosaston on kuulutettava viipy-
mättä virallisessa lehdessä. Menetetyksi ju-
listetusta eläinlääkärin toimen harjoitta-
misoikeudesta ja 13 §:n 2 momentissa tar-
koitetusta rajoituksesta tai kiellosta sekä tar-
vittaessa myös rajoitetusta eläinlääkärin toi-
men harjoittamisoikeudesta on osaston li-
säksi ilmoitettava apteekkeille.

Laillistetuista eläinlääkäreistä eläinlääkin-
töosaston on pidettävä luetteloa sekä vuosit-
tain toimitettava luettelo maan kaikkiin ap-
teekkeihin ja lääninhallituksille.

Ehdotus

ainetta, *eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto* voi
toistaiseksi rajoittaa hänen oikeuttaan sano-
tunlaisten aineiden määräämiseen tai *ostami-
seen* tai kokonaan kieltää häntä määräämistä
tai *ostamasta* niitä.

15 §

Jos eläinlääkärin toimen harjoittaja on toin-
taan harjoittaessaan menettänyt vastoin lakia
taikka lain nojalla annettuja säännöksiä tai
määräyksiä, syyllistynyt tehtävässään muu-
toin virheellisyys tai laiminlyöntiin taikka
käyttäytyneet sopimattomasti, eikä virheelli-
syys tai laiminlyönti ole sen laatuista, että
häntä olisi siitä syytettävä tuomioistuimessa,
maa- ja metsätalousministeriön *eläinlääkintä-
ja elintarvikeosasto* voi, sitten kun häntä on
kuultu, rangaista häntä kurinpitotoimin kir-
jallisella varoituksella.

19 §

Saavutetusta, menetetyksi julistetusta ja
rajoitetusta eläinlääkärin toimen harjoittamis-
oikeudesta maa- ja metsätalousministeriön
eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston on kuu-
lutettava viipymättä virallisessa lehdessä.
Menetetyksi julistetusta eläinlääkärin toimen
harjoittamisoikeudesta ja 13 §:n 2 momen-
tissa tarkoitettua rajoituksesta tai kiellosta
sekä tarvittaessa myös rajoitetusta eläinlää-
kärin toimen harjoittamisoikeudesta on osas-
ton lisäksi ilmoitettava apteekkeille ja *lääke-
tukkukaupoille*.

Laillistetuista eläinlääkäreistä *eläinlääkin-
tä- ja elintarvikeosaston* on pidettävä luette-
loa sekä vuosittain toimitettava luettelo
maan kaikkiin apteekkeihin, *lääketukkukaup-
poihin* ja lääninhallituksille.

19 a §

*Edellä 3 luvussa tarkoitettua eläinlääkärin-
toimen harjoittamisoikeuden menettämistä
tai sen rajoittamista koskevan asian taikka 4
luvussa tarkoitettua eläinlääkärin toimen har-
joittamista koskevan kurinpitoasian käsitte-
lyä varten maa- ja metsätalousministeriön
eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi kuulla
asiantuntijoita. Tätä tarkoitusta varten maa-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

ja metsätalousministeriö voi kutsua pysyviksi asiantuntijoikseen tunnetusti taitavia ja kokeneita henkilöitä, jotka edustavat ministeriön kannalta merkityksellistä tieteellistä tai muuta asiantuntemusta. Pysyväksi asiantuntijaksi suostunut henkilö on velvollinen antamaan edustamaansa alaa koskevaa asiantuntija-apua ministeriölle.

Pysyvät asiantuntijat saavat suorittamistaan tehtävistä palkkiota ja matkakustannusten korvausta maa- ja metsätalousministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199.

*Tällä lailla kumotaan eläinlääkärin laillis-
tamistutkinnosta 26 päivänä syyskuuta 1985
annettu valtioneuvoston päätös (771/85).*

*Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.*
